

eller til visse dele af de opkrævnings- og inddrivelsesopgaver, kommunalbestyrelsen varetager. Lovforslaget er ikke i sig selv til hinder for, at de af samarbejdet omfattede kommunalbestyrelser kan delegerede opkrævnings- og inddrivelsesopgaver til hinanden.

Efter bestemmelsens *stk. 2* omfatter en bemyndigelse i medfør af *stk. 1* den delegerende kommunalbestyrelses adgang til efter lovgivningen at anvende tvangsmidler til inddrivelse af fordringer.

Kommunalbestyrelsen har efter lovgivningen en række tvangsmidler, der kan tages i brug, såfremt en fordring ikke betales rettidigt. Kommunalbestyrelsen har således mulighed for at foretage lønindeholdelse, modregning og indtræde i krav, som skyldner har mod staten i form af overskydende skat eller arbejdsmarkedsbidrag (indtrædelsesret). Kommunalbestyrelsen har endvidere mulighed for bl.a. at indgive begæring om konkurs til skifteretten og tiltræde en tvangsakkord eller varetage sine interesser under en gældssæneringssag.

Endvidere kan kommunalbestyrelsen efter lovgivningen i en række tilfælde stille forskellige krav til skyldneren, der også kan betegnes som tvangsmidler. Der kan eksempelvis være tale om, at skyldneren på forlangende skal give kommunalbestyrelsen de oplysninger om eksempelvis økonomiske og personlige forhold, som er fornødne for at inddrive fordringen, eller at skyldneren på forlangende skal møde personligt op og fremlægge de for inddrivelsen relevante oplysninger.

Det følger af skatteinddrivelseslovens § 2, *stk. 1*, at udlæg for ydelser, der opkræves af kommuner, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret, foretages af pantefogder, der er ansat af kommunalbestyrelsen. Efter forslagets § 1, *stk. 3*, behandles sager om udlæg af pantefogden i den bemyndigede kommune. Hermed sikres det, at pantefogden i den bemyndigede kommune får stedlig kompetence til at behandle sager om udlæg hos borgere og virksomheder, der er hjemmehørende i den delegerende kommune.

Med bestemmelsens *stk. 2* og *3* er det således sikret, at den bemyndigede kommunalbestyrelse og dennes pantefoged – for så vidt angår de fordringer, opkrævnings- og inddrivelsesopgaver m.v., der er omfattet af bemyndigelsen efter *stk. 1* – får adgang til at anvende de samme inddrivelsesmidler, som kommunalbestyrelsen og pantefogden i den delegerende kommune har efter lovgivningen.

Pantefogden i den kommune, der er bemyndiget efter *stk. 1*, vil således kunne foretage udlæg i medfør af skatteinddrivelsesloven for fordringer, der i lovgivningen er tillagt udpantningsret. Der kan eksempelvis

være tale om inddrivelse af personlige skatter ved udlæg i medfør af kildeskattelovens § 72, *stk. 1* og *2*, eller udlæg for tilbagebetalingspligtig kontanthjælp, jf. § 95, *stk. 2*, i lov om aktiv socialpolitik, jf. kildeskattelovens § 72, *stk. 1*.

Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil efter forslaget bl.a. kunne foretage lønindeholdelse efter kildeskattelovens § 73, gennemføre afhøringer af den bidragspligtige om dennes økonomiske forhold i sager om inddrivelse af underholdsbidrag i medfør af § 3 i lov om inddrivelse af underholdsbidrag, herunder eventuelt bringe skyldneren til stede ved politiets hjælp, hvis skyldneren ikke møder efter tilsigelse. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere på den delegerende kommunalbestyrelses vegne bl.a. kunne foretage modregning, herunder fremsætte erklæring om modregning, såfremt lovgivningens almindelige regler herfor er opfyldt, samt indtræde i fordringer, som skyldner har mod staten i de tilfælde, hvor der efter lovgivningen er tillagt den delegerende kommune en indtrædelsesret.

Yderligere vil den bemyndigede kommunalbestyrelse på den delegerende kommunalbestyrelses vegne kunne indtræde i dennes adgang til at tiltræde en frivillig betalingsordning eller medvirke til etablering af en samlet kreditordning.

Det forudsættes, at kommunalbestyrelserne indgår aftale om organiseringen og finansieringen af det kommunale samarbejde.

Vederlaget for udførelse af opgaver efter loven forudsættes fastsat til kostprisen, det vil sige de direkte og indirekte omkostninger, der er forbundet med at udføre opgaven for en anden kommune. Baggrunden herfor er, at det efter almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommunernes opgavevaretagelse ikke er en kommunal opgave hverken at yde tilskud til andre kommuner eller at opnå fortjeneste ved kommunens virksomhed.

I forbindelse med indgåelse af aftale om finansieringen skal de deltagende kommunalbestyrelser, såfremt adgangen til at opkræve gebyr, renter og afgifter er overført i medfør af forslagets § 1, jf. § 3, tage højde for, om disse indtægter efter lovgivningen tilfalder den delegerende eller den bemyndigede kommune.

Der vil i forbindelse med indgåelse af aftale i medfør af § 1, *stk. 1*, kunne opstå tvivl om, til hvilken kommune betalingen skal ske. Der skal derfor i aftalen tages stilling til, hvilken kommune man ønsker, at betalingen skal ske til, herunder om skyldner fortsat skal kunne betale til bopælskommunen, eller om betaling eventuelt alene kan ske til den kommune, der er bemyndiget i medfør af § 1.